

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide címezendők
az előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyilttéri
közlemények:

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre . 4 frt
Félévre . 2 „
Negyedévre . 1 „
Egyes szám ára: 10 kr.

SOMOGYI ÚJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető minden
közlemény.

Bérmentelen külde-
ményt nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI és HELYI-ERDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felelős szerkesztő és kiadó: Poór Sándor. Főmunkatárs: Ifj. Nagy Ferencz.

Kenyér kérdése.

Megdöbbenve halljuk a széles e hazában felhangzó jajsztót, mely a kenyérnek és más élelmi szereknek drágaságáról panaszkodik. Egész vidékek népe inséggel küzd és nem csak kunyhókban szorulnak rá az élelmi pótlékokra, hanem még — a más időkben — jó módnak örvendő polgári családok asztalán is megakad a háziasszony, mert a rendes munka jövedelméből máma már a szerény megélhetés módja sincs még közelség biztosítva.

Bár még az őszen ell ehettünk készülve a silány, rossz termés miatt a szomorú, drága jövőre, még is megdöbbenünk, mikor a mindennűnen felhangzó panaszhangokat halljuk.

De nem is csuda az!

A drágaság a legnagyobb rendellenesen köszöntött be, különösen egyes vidékeken. Míg a buza és kenyér ára, a tavalyi árak kétszeresére emelkedett és ezzel lépést tartott a többi élelmiszerek is, addig a munkát éppen csak úgy fizetik mint azelőtt; sőt az iparos keservesen érzi, hogy az élelmiszerek drágulása mellett iparczikkeinek fogyasztása rohamosan csökken; úgy, hogyha számokban akarjuk kifejezni ezt az állításunkat, bátran felállíthatjuk ezt az arányt: máskor egy forint kereséssel telt tizkilogrammos kenyér, most ez az egy forint csökkent 50 krajczárra, azután azért is csak 2—3 kilogramm kenyeret adnak.

A viszonyokban megtaláljuk ugyan a magyarázatát ennek a rendellenes drágulásnak, de azért ez vajmi szomorú vigasztalás.

Milyen lesz a jövő nem tudjuk; de hogy jobbat nem igen várhatunk, az már majdnem bizonyos. Kalászokkal dusan megrakott szántóföldjeinkben a gabonaneműek, a sok esőzés következtében mind megdültek, a rozsa nagy mértékben terjed és megsemmisítéssel fegyveti még a közepes jó termést is. Amerikát most háboruja tartja elfoglalva s ki tudja mennyi ideig fog tartani; addig pedig még onnét sem kaphatunk olcsó búzát. A szomorú kilátás tehát a jövőre az, hogy folyvást 14—15 forintos kenyeret kell a szegény népnek enni.

Más években, így június hónapban a gabona piaczkokon nyomott hangulat volt mindég, majd mindég lefelé-eső árakkal, mert mindenki várta az új terméskilátásokat. Mint a ma még tűrhetőnek látszó remények mellett, a tőzsdéken valóságos harcz folyik s az árak tekintetében nem akarnak tágitani azok az árak magasságából.

A kormányt sem okozhatjuk, mert hiszen az is megtette kötelességét. Az inséges vidékeken több mint százezer mmázsa burgonyát osztatott szét; annak idején vető magot is adott kölcsönbe, a hol még ennek is hijja volt, valjon terem-e annyi, hogy ezt is vissza fizetni lehessen, még maradjon is adóra, kenyérre, ruházatra.

A hatóságok kötelességérzetét erősen igénybe veszi a mostani baj, mert az ő szigorú ellenőrzésük fogja csak elviselhetővé tenni a helyzetet.

Meg kell védeniök a népet, különösen a lelketlen uzsorások körmeitől; — mert azok a pillanatnyi nyomoron nagyon segítenek, de a jövőt teljesen megölik, teljesen tönkreteszik.

Meg kellene pár hónapra szüntetni a gabonavámost, — mint ezt Franciaország tette, — ezzel rá lenne szabálva az országra a külföldi buza, mely beözönlésével szorítaná a gabonákat. Inkább nyerjen a nagybirtok kevesebbet, mint a nép éhezze; amaz elbirja, ez elvész.

A magyar Kanaán, Európa volt élelmeskamarája, ahogy eddig hazánkat neveztük, bajban van. Őrizkedjünk tőle, hog úgy ne járjunk mint Olaszország, hol kenyérforradalom tört ki, a nép fegyverrel kénytelen megszerezni kenyerét, melyre szüksége van. Ne adja a magyarok Istene, hogy mi is ide jussunk! De az Isten is csak úgy segít rajtunk, ha magunk is mindent elkövetünk a veszedelem elhárítására.

Adjunk tehát olcsó kenyeret a népnek!!

Poór,

— A mult hét végén örvendetes hírt hozott nekünk az osztrák fővárosból a táviró: a birodalmi tanács részéről a quata-arány megállapítására kiküldött bizottság elvetette az eddigi számítási alapot és a helyes számítási alapra tért át. Ugy látszott, mintha szomszédaink engedtek volna — nem a negyvennyolcból, — hanem a 38⁹/₁₀-ból, lévén ez a csekélyke szám az az arány, melyen Magyarország az 1867. XII-ik t. czikkben közönsnek kimondott ügyek költségeihez osztrák számítás szerint járulni kell. Örömrünk nem sokáig tartott, alig 24 óráig, mert kitűnt, hogy pusztán a számítási alaptól tértek el. Eddig ugyanis a két állam népességének számarányában tartották megállapítandónak a hozzájárulási arányt, oly absurdum, melyet még jóakaró szomszédainknak is be kellett látniok. Az a nézet, hogy a brünni gyáros aequivalens a trencsénitől, sokaig nem maradhatott életben. E helyett sokkal egyszerűbb lett volna az a számítás, hogy miután Magyarországnak és

Fonyód fürdőtelepen

a Vadkerty testvérek által birt szállodában a kor igényeinek minden tekintetben megfelelőleg berendezett szobák még kaphatók. Ugyanott jó és olcsó ételek kitűnő zalai és somogyi természetes hegyi borok naponkint frissen csapolt kőbányai sör áll a fürdőző közönség rendelkezésére.

Minden második nap zene.

Austriának kell megfizetni a közös ügyek költségét, legigazságosabb az lesz, ha mindkettlen felét fizetik; mi is 50%-ot, ő is annyit. De ez már túlhaladott álláspont. Minket csak az a körülmény érdekel, hogy az osztrák bizottság a helyes számításai alap mellett is a 38 9/10%-os quótát hozza ki. Nem természetünk a kíváncsiság, de ebbe a számvetésbe már igazán szeretnénk betekinteni, annál is inkább, miután az osztrák ministerium maga is helytelennek tartja az osztrák bizottság számítását.

A bizottságok a szóbeli tárgyaláson megegyezésre nem jutottak s úgy látszik, hogy egyhamar nem is fognak jutni. A magyar quota a legutolsó megállapodás óta 30%, a határőrvidéki praecipuummal együtt 31 4/10%; a magyar bizottság ezen arányt 19%-al felemelhetőnek tartja, vagyis ezután 33 3/10%-ot fizethetnének a közös ügyek költségeire. Nem tudjuk, mi indította a magyar bizottságot ezen elhatározására, de miután a számadatok mindez ideig még nem hozattak nyilvánosságra, korai volna pálczát törni eljárásuk felett. Mi lesz azonban az esetben, ha a bizottságoknak az év végéig sem sikerül megegyezésre jutniuk? Ujból a királynak kell eldönteni az arányt; ámde az osztrák törvények csak egy évig engedik ezt meg, ez pedig már a folyó évben lejár. Ha ehát a következő évre is a felségnek kell dönteni, úgy ez az osztrákok szerint törvényellenes. Ennek következményeitől azonban fájjon az osztrák sógor feje.

Holló.

Jövendőnk.

Írói gárdánk megizmosodott; ime, az ok, mely miatt röviden jelezni kívánjuk — jövendőnk.

Jövendőnk se lehet más, mint volt az a lustrum, melyben férfiasan és lankadatlanul valánk szószólói az igazságnak még akkor is, ha tudtuk, hogy a kilőtt nyíl visszapattanása önmagunkon is sebet ejthet. Jövendőnk

se lehet más, a mint jelenünk, bátor, bilincseletlen lelkesmeretű és határozott. Nem is elvileg, inkább tartalmi tekintetben akarjuk körvonalaizni — jövendőnk.

Mindenha zászlóvivői voltunk megyénk, városunk érdekeinek, társadalmi jólétünknek, ostromozói voltunk a rossznak és alattomosnak!

Minden haszivünk tiszta sugallata, idealizmusunk szentsége volt palladiumunk. S minden időn az volt, marad s ez lesz legyőzhetetlen hitvallásunk!

Lapunk keretébe néhány új rovatot vezettünk be. Nagy súlyt helyezünk arra, hogy lapunk szépirodalmi része megfelelő színvonalon álljon, ez ép oly fontos, mint hireink dolgában a scrupulus actualitas.

Szépirodalmi rovataink nemcsak szórakoztatni, hanem nemesíteni s megszerettetni is törekszik az irodalmat...

Aki hajlandóságot, tehetséget érez magában, irogasson, lapunkat szívesen bocsátjuk rendelkezésére, ám az első kísérlet kudarczán meg ne hátráljon senki.

Új rovatot nyitunk «Erre is, arra is» czimen, nagyobb írók szellemesebb ötleteit s egyéb apróságot itt bocsátjuk közönségünk elé.

Ugyancsak új rovatot nyitunk «Korzó» czimen, egy kis izlettető a városi tereferékről; dióhéjba szorított bohém-világ! Ez a rovatunk időnkint jelenik meg...

Mint eddig is, hűségesen beszámolunk a megyei és városi dolgokról, entrefileünk összegezi a hét országos politikai mozgalmait, se a törvény-

kezést, se az irodalmi és művészeti világot nem tévesztjük szemünk előtt...

S mindezt átlengi culturális és hazafias törekvéseinknek változatlan hitvallása.

A szerkesztőség.

Korzó.

És elemiben a gig.. Nagyságos asszony, olympusi mosolylyal jár-kel a korzón, a bakfis-nemzedék fényes birodalmán; kérem, mondjon nekem az ön bakfis-világának felső rőzsáiról, első álmairól meséket és regéket. Mert hát az ember életében hiába, ez a gyémánt-kor; sejtelem, köd, álom — csalódás.

... Igaza van, Nagysád! Minket pardon.. Önt inkább a gig, a városi terefere, szóval okos dolgok érdeklik.. Ez a lucziferi mosoly, mely az asszonyok rejtelmességében culmínál, ez hiába.. a nőket teljesen és egészében megközelíthetlenné teszi..

Ugy, úgy, igen, látom; ez a kis varróleány addig varrt, míg a czárnáját örök életére — összekuszálta.. De, hát sétálgassunk tovább, asszonyom, a sima, kopogós aszfalton, nem szagatja szép kis fekete-szalagos félcipe!-lőjét, iczi-piczi kis lábacska se fárad..

Ugy-e mennyi érdekes arc? Így vasárnap délutánonkint mosolygás és fény az élet: a szerelem Párkái ugyan-csak bogozzák a szálakat.. Az Ők örökön romantikus lovag-hada kirukkol, Istenkém, milyen sok-sok édes kis baba rejtegeti örömét.. stbi, stbi..

Bocsánat, nagyságos asszony, ne

T Á R C S A.

Te, én.

Olyan vagy, mint alkonyatkor
Ringó-rengő rozmaring,
Hogyha az a sötét szempár
Mélabúsan rám kacint.

Minthacsak az én gitárom
Panaszkodó, lágy dala...
Minthacsak az én bánatom
Kis szivedbe szállana!

Mi is volnál? — mi is vagyok?
Hulló sóhaj, tört remény:
Romok között révedező,
Gyászzenéjű költemény!

Herczeg János.

A „hangulat”-ról.

Herczeg Jánosnak.

— A «Somogyi Ujság» eredeti tárczája, —

Mikor végigolvastam a «hangulatokat», körülöttem megtelt a levegő virágillattal, ragyogással...

Minden színpompás, fényes volt!

A fákon virág, a rózságon sok-sok bimbó, a bokrokban kicsinyke madárfészkek, a lombokon hajnali harmat, hajnali napfény

csillogott, reszketett... Fönn a magasban a pacsirta dicsérte az alkotót: az Erőt, a Hatalmast!

Milyen csodás «hótiszta» képek s milyen hatalmas templomi szózat dicsőíti e képek fényes tisztaságát, melyekre ideges kézzel — tövisék között vergődő szívvel — szórja a fehér virágszirmokat az a halavány, beteg gyerek, ki e képeket — egy-egy elszáradt percznek hangulatait megírta, megálmodta...

Aztán milyen szeszélyes fiú ez a Herczeg János!

Fölépít egy virágos sátrót, meggyújtja benn a tömjént s imádkozni kezd csöndben, halkan fájdalmasan, az ima megnyílt, béke és nyugalom száll a szívébe és hangtalan csönd, némaság lesz... S a következő pillanatban már az őszi szél süvölt, tépi, szagatja a lombokat, a virágokat...

A levegő tele lesz köddel, homálylyal, őszi boru nehezkedik a kopár, hangtalan tájakra. A rózságon csak tövis látszik és egypár sárga, leomlani készülő levélke... A bokrokban üresek már a madárfészkek, nincs harmat sehol, mindenütt csak dér, fagy...

A csalóánydal helyett a halálmadár huhog tompán, ijesztően, minden azt mondja: «memento mori»...

Aztán fölhangzik a gyászdal e másik kép előtt, melyre már nem jutott virágszirom, mert letépte az őszi, megfagyasztotta a dér...

Tavasz és őszi Virágomlás és virág-fakadás!...

Mind a kettőnek megvan a maga novella: lája: szürke, szintelen, kis novellák ezek!

Egy bohó poeta álmodozása, szerelme, szenvedése az egyik; a másik pedig egy édes, szöszeke lánykáról íródott, aki nem akarta szeretni a «sok dalok» szerzőjét, mivel nem tudott declamálni... Aztán jön a novella vége!

A szép, eldicsért, elkényeztetett, körülrajongott leányka végre megtalálja az «ideált» egyroppant szép és hallatlanul ostoba ur személyében, aki tömérdek frázist eresztett a légnek, miközben ábrándosan pislogott — és ezzel vége lett a novellának közönségesen, fényesen...

És? ... Nos, és?...

Egy rég feledt melódiát hallok megint a tavaszról, a szívet, lelket megejtő «fábmibózás»-ról, az elvesztett, széttépett üdvösségről...

Szeretnék kacagni keserűen, gyűlölettel...

De mikor hallok a fájdalmas dalt s azt a szivettépő, keserű refrént, hogy: «temetek... Ugy összeszorul a szívem, a lelkem. Valami névtelen, gyötrő, sejtelmes bánat kinez engem is ilyenkor nem vettem észre a fényes, illatos tavaszt, a virágzó almáfát, nem hallok a fülemile dalt... Semmit... Semmit... Csak azt látom, hogy nekünk sirhalmokon nőnek a virágok... És?...

«Hull a levél a fáról,
S én temetek,
Bús, régi szerelmet,
Nagy beteget... (H. J.)

nézzen rám olyan szánalommal, belátom, unalmas voltam, helyre ütöm a hibámat...

Beszéljünk inkább toilette-dolgokról!

Bevallom oly pompásan illik önnek ez a mosó-blouse, jobban mint bármint selyem. Aztán ez a férfigallér olyan szilárd, határozott, erélyes szint ad önnek, ja, ja, kell tudni, hogyan imponáljon a nő az — urának.

Itt a fürdő-saison, tekintse ezt a hullámzó színpompát a Fő-utczán...

Pompás korzó... S ezek a kiváncsi babafejek az ablakokban. Most gyűjtögetik az anyagot a heti terefe-rehez. Egy hét hosszú idő, mennyi beszéd-anyag kell a nőnek! Hopp-pardon, hallgatás fáján terem a békeség...

Gyönyörű fürdő-toilettek! Ez a szeszélyes időjárás jól jön a gígnék... Megcsillog az urfi három-négy öltözetben napjában... Him him!...

Nini, mi az ott? Nagyságos asszony, nézze! Fekete nehéz selyemben ott tipeg Rigóné Ö Nagysága. Hal-lotta már? Találkozott az elröppent madarával és barátságosan megsimogatta...

Höstette után haza jött... Édes a bosszu! Him him...

... Észre se vettem: már kapujuk előtt vagyunk...

Jó éjt! Viszontlátásra jövő héten Nagyságos asszony!...

Lumpacius.

II R E K.

— **Uj postahivatal.** Balaton-Földvár fürdőtelepen f. évi június hó 20-án új kir. postahivatal lépett életbe, mely évenként június hó 15-től szeptember hó 15-ig, vagyis a három havi fürdőidény alatt fog csak működni.

— **Kazánrobbanás.** Pálfalu községhez tartozó Belcsa pusztai szeszgyárban f. évi május hó 31-én kazáncső robbanás történt, mely egy szegény munkás életébe került. A szerencsétlenség előidézésével Nehring Adolf gépész és Litzov Gyula főfűtő vádoltatnak, akik — állítólag annak daczára, hogy tudták, miszerint a szétrobbant cső rossz állapotban van, azt mégis használták. A vizsgálatot a szigetvári kir. járásbírósa folytatja.

— **Egy furcsa ev. ref. lelkész.** Orczi községben, midőn az április 11-iki ünnepséget tartották, Szomju István tanító tanította be a növendékeket az ünnepi beszédekre és énekekre, kik közül egyik emlékbeszédet kezdte meg az ünnepet, méltatván a nap jelentőségét és éltetve Ö felségét, a királyt. Több hazafias dal éneklése és elszavalása után sorra került pár vig darab elszavalása is, ezek között halhatatlan költőnk Petőfi Sándor «Mit nem beszél az a német» című költeményét is elszavallta egy iskolás fiú. Az ünnepségen hon nem levő Csire István ev. ref. lelkész erről hazajövele után tudomást szerzett és a szegény tanítót feljelentette a vallás és közoktatásügyi miniszternél királýsértés és az állameszme ellen való izgatás miatt. A közoktatásügyi miniszter Szomju István tanítót állásától azonnal felfüggesztette és a napokban lesz ellene a vizsgálat teljesítve; vizsgáló biztosokul Sarközy Béla főszolgabíró és Barló Szabó Károly segédsi ev. ref. lelkész vannak kirendelve. Hogy minő behatással volt a népre

a lelkész eljárása, fényesen igazolják az orci hírek. A nép azóta a lelkész által tartandó istenitisztetlekre, még a pünkösöd ünnepekben sem jelentek meg. Mennyiben bűnös a tanító a vizsgálat lesz hivatva kideríteni, de hogy a lelkész feljelentette, nem valami hazafias tett volt, meg azután nem is valami szép dolog, azt mi már most is aláírjuk. Mert hat királyunkat, — mint a legalkalmányosabb uralkodót, — tiszteljük és szeretjük, nevét mindig a legnagyobb hódolattal emlitjük, érette életünket és vérünket bármikor készek vagyunk feláldozni, hanem azért Petőfi Sándor nagy költőnk kérdéses költeményének bármely alkalommal való elszavalásában, — mi magyarok — bünt nem találunk, sőt kötelezzük magunkat, hogy azt is mind «megéljenezzuk».

— **Boskovicz József** mi-átádi lakos birtokos, a múlt hét folyamán egyik este családjával s pár rokonával beszélgetett szobájában, midőn egy, az ablakán keresztül belélt és a falba furdott golyó halálos felelembé ejtette a családot. A tette ez alkalommal elmenekült ugyan, de reméljük, hogy a csendőrség erélyes nyomozás kére keríti a merénylőt és az el fogja nyerni gaztettének méltó jutalmát.

— **A kaposvár-fonyódi vasut igazgatósága** f. hó 15-én léptette életbe a külön fürdővonatot, mely Kaposvárról 12 órakor délben indul Fonyódra és este 10 óra körül ismét Kaposvárra érkezik vissza; — Ezen kívül behozták a tetemesen olcsóbb térímenetjegyeket is. A vasuti igazgatóság ezen fűdős intézkedése igen nagy befolyással fog lenni a fonyódi fürdőtelep emelkedésére, mert a kereskedőosztály, a hivatalnoki és ügyvédi kar, midőn dolgát végezte könnyű szerrel kirándulhat Fonyódra, és még az este itthon lehet, nem mulaszt teendőiben semmit, hanem azért a pénzért, a mit Kaposvárról csupa unalomból elköltene, élvezheti családjával a kedves balatoni-fürdőt; mely ugy szórakozás, mint egészség szempontjából igen nagy különbség, Csak dicsérettel emlékezhetünk meg tehát a kaposvár-fonyódi vasut igazgatóságáról, mert ugy látszik mindent megtesz, ugy Kaposvár város mint a fonyódi fürdőtelep érdekében; — legyen jutalma az anyagi siker mellett a nagy közönség szíves elismerése.

— **Daltársulat** Kedden és szerdán f. hó 21 és 22-én egy budapesti daltársulat 6 hölgy és 4 férfi a Ferencz József szál-lóbban fog előadást tartani. Szabad bemenet kezdete 8 órakor.

A kedvező idő beálltával a vasuti állomás építési munkálatai újból a legnagyobb erővel folynak. Adéli pillér építése, melynek alapzásánál a víz sok kellemetlenséget okozott, már annyira előrehaladt, hogy körülbelül 10 nap múlva teljesen kész lesz. A felüljáró munkálataiból csak a vágányok közé eső pillér elkészítése van hátra, melylyel nem kis baja lesz az építést vezető mérnököknek, mert a vágányok közt a távolság igen csekély. Ezen úgy fognak segíteni, hogy a vágányokat ezen helyen egymástól el fogják tolni.

— **Szűz Mária** a kutban. A Böhönye községhez tartozó Terebesd pusztán volt egy kut, melyre valaki ráköltötte, hogy benne a szent szűz anyának képe látható. A nép nagy csoportokban járt ki oda. Paizs Mihály a marczali-járás főszolgabírája erről értesülván, azonnal kiszállt a helyszínén a rendelet fűggesztett ki, mely szerint a kuthoz járókat szigorúan meg fogja büntetni; egyuttal elrendelte a kuthnak betömését is.

— **Reggeli Ujság.** Ez a címe annak a Budapesti naponként 80 000 példányban megjelenő politikai lapnak, a melyet a vidéki olvasónak havonként 50 krajczárért küld meg a «Reggeli Ujság» kiadóhivatala (Budapest, József-körút 19. A «Reggeli Ujság» azért olyan példátlan olcsósága, mert a megjelenő példányszámok mennyisége ezt lehetővé teszi. A ki a «Reggeli Ujság»-ra havonként 50 krral,

vagy negyedévenként 1 frt 50 krral előfizet, vagyis megtéríti a posta- és szétküldési költségeket, hetenkint ingyen mellékletül megkapja a «Magyar Nép» című képes lapot is. A hirdapkiadás terén ilyen recordot még egyetlen ujság sem tudott elérni, sem ami a nabonként megjelenő példányok számát, sem ami a lap olcsóságát illeti. Azért figyelemzteljük az olvasó közönséget a «Reggeli Ujság»-ra, amely megrendelhető a kiadóhivatalban, Budapest, VIII., József-körút 19. Mutatványszámot bárkinek készséggel küldenek.

— **A fővárosba utazó t. olvasóink** figyelembe ajánljuk Kövesi előkelő nagy-éttermét (VII. Erzsébetkörút 27) hol kiváló ételek, italok és a legelőkényebb kiszolgálás biztosítja a vendégek teljes meglegedését. Ezenkívül esténként szabad bemenet mellett Strauss híres bécsi zenekara játszik, ami Kövesi nagy áldozatkészségét tanúsítja.

— **Április júniusban.** Valósággal járjuk az áprilist. Eső szakad szüntelenül, a gabona félígméddig már megdőlt. Minthacsak tropikus égő esős évszaka mérte volna ránk ezt a rut időjárást... Szép reményeink voltak a terméshez, ám ki tudja, hova vezet ez az áldatlan esőzés.

— **Két jó testvér.** Mennek-mennek vándorolnak... Végtelenül szerették egymást az ikertestvérek: az Ihlet és Nyomor.

Szól a Nyomor gyengéd hangon. Édes testvér! Egy a sorsunk, bár te urnak látszol. Szakadt-kopott magamon sir a szegénység, a te ruhád is csak délibáb! Daróc, délibáb: tán még jobb az én köntösöm!

Szomoruan felelt az Ihlet:

Jól beszélsz bátyám! Minél több a dirib-darab terajta, annál tündöklőbb az én köntösöm. Jó sorsod árán bukhatom csak a sirba!

Felelt a Nyomor:

Ne félj öcsce! Szeretlek, tied vagyok! Nem tudod, hogy Nyomor a nevem! Én el nem pusztulhatok! Én-reám nehéz üszköt vetni...

... És mennek-mennek, vándorolnak, nem élhetnek egymás nélkül s meghalniok is csak egyszerre — lehet!

— **Orvosi szaktekintélyek** véleménye szerint a Keleti J. budapesti elsőrangú czég által gyártott és feltalált és kir. szab. sörvkötők orthopai gépek, műlábak, egyenestartók (ferdenövéűeknek) a legjobbak és a legmegbízhatóbbak. Keleti évek óta azon fáradozik, hogy ezen a téren a legkiválóbbak és legtekéletesebbeket nyújtsa, a külföldet és a legelső klinikákat tanulmányozta, miért is a legmelegebben ajánlhatjuk e kitűnő speciálísták az érdeklődőknek.

IRODALMI KERT.

Betegen.

Hervadozó levelek közt
Mért keresel ibolyát? ...
Hervadozó betegeknek
Ö — ne kívánd mosolyát!

Sárguló, őszi levélre
Gyászosan hull a sugár ...
Istenem, bús mosolyomban
Nem ragyog a derű már!

Lelkemet vérzi a bús hang,
Mint a rög, hull le reám:
„Jó fiam! légy vig — a régi” ...
Nem tudok, édes anyám!

(Lussinpiccolo 97. nov. 7.)

Horozeg János.

Makáma.

Bár rimböngészethez nem értek — makámát írni megkísértek — itt nem kell szólni ritmusokba — csak a rimcsengést gyakorolva — s utóbb még költők is leszünk — ha lesz szívünk és lesz eszünk. S habár divatját multa máma — az arabs műfaj, a makáma — kedvelem ezt a beszédet — a sor kurta vagy szerkesztéled — s nem is kell érzés, vizió — tereferélni így, mily jól —

Jönne horogra csak már téma — valami zsiros, jó probléma — valami eszme csak akad még — mit megvitátnék — s ebéd után füstölgetve — mikor vidám az ember kedve — jó kényelembe — dalolnék róla — mily jó is volna...

A szerelemről zengjek nótát — avagy daloljam meg a kvótát — talán a kaposvári port — avagy szilaj, jó régi bort — átkozzam a hülsen világot — mert nem szór utamra virágot — siránkozom a hütlenségben — miként régen — vagy Rigó Jancsit énekeljen — Rigóné bánatát megzengjem — mind-mind fakó, kopottas téma — hiába nincs egy jó probléma.

Miről zengjen függő gitárom — az ezmét már hiába várom... — Ah! Ah! megvan, tudom, tudom — most vagyok a helyes uton... Utszélímód ha nem dalolnék — talán még hatásos is volnék. Rólad mesélek szép, „dicső” természet — (hajh! csak ne legyen rimböngészet) — hisz méhed oly kifürkészetlen — miről is nótázhatnék szebben. — Miként sok fűzfa-legény mondja — „(mikor villamként sujtja gondja) — „mindem magasztosban van részed — (találnék hozzá szép szót, mézet) — vihar ha tombol tép öledben — s villám cikázik fellegekben — ám én ebéd után vagyok — s nem zönghetek, mind e nagyok... „Isteni” író ur-bocsánót, — hogy „dicső” lantom rád is támad — s nem zengek „ideal” hangon — miként te a „magasztos” lanton — ó „szellemfényetek” a hajdani — bűn volna azt homályosítani — de lám előttem most misem „ragyog” — hisz én ebéd után vagyok.

Életkeserv is régi tárgy, minek — s hozzá szívem se ihleti meg — avagy forduljak tán hozzátok — derék jogász barátok — keseregjete, hogy a sors görömbö — vizsgát szózt a sorsszéznba és nem használ se lakcipő, se ferbli — bukásnak kell a mulatságnak lenni.

Kifogytam már, nincs, nincs több eszme — a rimes játék kárba veszte...

Atya, Fiu, Szentlélek Istenségre — segíts rajtám barátom végre!

„A háboru, a háboru — mily megrázó és szomorú — az óceán határain túl — két flotta csatára indul — s mióta megszületett Ábel — nem vágatott át annyi kábel. Piros vér freccsen a habokba — próbáld, fogj hozzá a dologba...”

Ez a dolog se érdekel — nem ihlet át és nem emel.

„Gyujtsd meg, im a kész tapló — a Budapesti Napló” — a kedves ur, a Vészi — aki bukását „vigan” nézi — s a lapja is szerény — csupa erény — szerkesztőjét ez nem kíséri — és agyba-főbe nem dicséri — dicsőség fénye szálljon rája — ez legyen makámád témája.

A tárgy kicsinyes ó nagyon — ezt sehogy meg nem írhatom. Kit érdekel, hogy nincs tűzujság — s nem arat labért a tűzoltóság — a föld áll, forog, vagy gurul-e? — sas-e, turul-e — a madár az új gimnázium felett — ki mondhat erről éneket?...

„Vigyázz, két téma még ragyog rád — tekintsd csak Csoknyát — a perpetuum mobile — vaj’ kit ne lelkesítne?”

Szívemben az öröm kitör — ime az irodalmi kör!

— Kaposváron?

„Ugy-ugy barátom!”

„A nagy közönség lelkesül — miért

llanánk hát csehül! Csupa buzgó ember az élén — mint egykor reméltem!”

A téma szép, de hat minék — aszívem nem ihleti meg! — Hiszen ebéd után vagyok — s a lustaságra ez nagy ok — nem zönghet hát az énekem — bocsáss meg, kérlek, énekelem.

Lumpaciús.

Irodalom és művészet.

— Öröközöld temető. Így nevezik azt a szomorú helyet, melyben csak a minapában hantolták el Reményi Edét, a magyar hegedű-művészet koronáját. Tul az óceánon babérhullás, tapsvihár között dobant utolsót a minden ízében magyar szív. A new-yorki hazafias magyarok köz-költségen rendeztek számára végtisztességet. Minő fájó szívvel kísérelték el utolsó útján a magyar dal utólrhetetlen mesterét azok, kiket az élet küzdelmei távol sodortak tőlünk, kik sirnak mindazon ami magyar, kiknek a lelkük csupa édes-bus magyar nóta. Honi rögtöt szórtak a koporsójára, hogy nyugodtan pihenessen. Minő romantikus élet! Mint valami láztól kergett tronbadour bolyongta át a világot, hirdette a magyar szív mélységét, nem maradt szem könytelen, a hol megzendült a „Repülj fecske!” Aminő romantikus volt az élete, olyan volt halála és temetése is.

— Munkácsy Mihály. A festőművészet büszkesége nincs többé. Bár teste él még, lelke már befejezte földi pályáját. Az élő a halottak szomorú birodalmában küzd még az anyag — jogaiért, a lélek már búcsút vett. Nem! Munkácsynak két lelke van: egyik a műveibe a másik túl a földi határon. Nemrég dobra került mindene, úzérkedő zsibárusok elkótyavetyélték, ime: a világhírű festő, kinek még életében kell ezt megérnie. Ugy, ám, de tudni való, hogy magyar — művész volt.

ERRE IS, ARRA IS.

A könyörület jutalma.

(Catulle Mendés)

A nagy országuton, hol a leányok karöltve járkálnak az ifjakkal, fiatal koldus kéreget. „Nem ettem már két nap óta” — mondás ha végignézt rajta az ember, nem lehetett szavainak igazságában kételkedni. Arcza beesett, alig tudott lábán megállni. Ennek dacára az ifjak nem igen törődtek vele, nagyon is el voltak foglalva egymással. Hát csak éhen hagyják veszni ezt a kéregetőt itt az országuton?

Ime, három szép leány megáll a kéregető előtt és aamizsnát ad neki, az egyik egy krajczár tesz kalapjába.

— Köszöndm — szól a koldus.

A másik egy hatost ad neki.

— Isten fizesse vissza — szól a koldus

A harmadik leány, ki egyuttal a leg-szegényebb, de legcsinosabb is volt, semmit sem udott neki adni; de, hogy valamivel mégis enyhítse nyomorát, megcsókolja a kéregetőt. Ez szóhoz sem jut meglepetésében, de észrevéve, hogy az uton egy virágkereskedő tart feléjük, a kapott pénzen szép rózsacsokrot vesz és ányújtja azt a kedves leánynak.

Francziából;

Holló László.

Ötletek.

Tizennyolcz századon át kellett sirni az embernek, hogy megtanulja mosolyogva rejteni el az — érzelmeit.

A modern ember mosolyog, mikor könnyezni kellene, ugyan mit tesz, ha valóban kell nevetnie?

A bokfisszio a legjobb plagisator, mindennap meglopja — a délibábok könyvét.

Mikor nem bizunk az emberekben, az azt jelenti, hogy nem bizunk — önmagunkban.

A legnagyobb tudósok tudnak — legkevesebbet.

Melyik a nagyobb gonosztevő, — a pénz vagy az ember?

Parajog.

A hallgatás fáján terem a békesség
Arabs közmondás.

A farkas mindig talál ürügyet, mért ette meg a bárányt.

Orosz közmondás.

Az asszony nyelve olyan kard, amely sohasem rozsdásodik,

Indus példaszó.

A művészet, Isten vetélytársa, a fejedelmekkel lesz egyenrangúvá. V. Károly le-hajlik, hogy felemelje Tizian ecsetjét és I. Ferencz várokozik a nyomda előszobájában, a hol Dolet Etienne talán a Pantagruel kefelevonatait javítja.

Vén szent a becsület, kit kevés ember becsül.

A bohème-világ a művészetet próba-ideje, előszó az akadémiába kórházba vagy a halottasházba.

Minden valóban hatalmas szellemnek van valami mondani valója és azt ki is mondja előbb vagy utóbb.

Komor Gyula.

A szerelem két fantázia cseréje.

Chamfort.

Szerkesztői üzenetek.

— Ősz. Mindenáron azt szeretné Őn hogy munkájáról kritikát mondjunk. Köz-zéadunk egy részt „rajzából.” Ime: „Ujra meglátják (a madarak) a mienknél sokkal pompásabb berkeket, — érinteni fogják csőreikkel a görög tenger klasszikus hajait, kanyarolni fognak a Parnasszus szent or-mai körül.” Ez is elég kóstolólul. Az ön munkája valóságos bábeli zűrzavar! tele abszurdummall! Hogyan írjon? Jót és jól — ebben áll a nagy titok!

B. M. Jól nevelt ember olyat sohasem tesz. Sértés ugyan nincs a dologban, csak nem — illik. A provokálás meg egyszerűen nevetségessé válnék.

Nyiltér*).

MATTONI

ERZSÉBET SÓSFÜRDŐJE

gyógyhely Budapest (Budán).

Idény: május 1-től szeptember 31-ig.

Kiváló gyógyhatással bír
női bajokban s altesti bántal-makban.

* Az e rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a szerk.

Rendelő orvos **dr. BRUK J.**, nagy korona utca 23. az Országos egészségügyi tanács r. k. tagja. **Egészséges fekvés, jutányos lakások, jó vendéglő.** — Pontos közlekedés a társaságokon reggeli 5 órától kezdve. Állomási hely: **Ferencz-József-tér**, a régi Lloyd-épület közelében.

690. sz.
v. 1898.

Arverési hirdetemény.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a kaposvári kir. törvényszék és 2379 és 5505 sz. 1898 végzéssel Goitein Mór kaposvári lakos végrehajtó javára gróf Szapáry Iramó, bárdibükki, lakos ellen 900 és 489 frt 80 kr. tőkekövetelés és járuléka ierejeig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság felülfoglalt és 1888 ftra becsült butorok és értéktárgyakból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a kaposvári kir. járásbíró 6702/1898. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen vagyis Bárdibükön leendő eszközölésére 1898. ik évi június hó 27. ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzték és ehhez a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára készpénzben illetve az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Együttal az 1881. évi LX. t. cz. 111. §-ának rendelkezéséhez képest felhivatnak mindazok kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételarából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdetéig alulírt bir. végrehajtónak egy példányban írásban adják be, vagy addig szóval bejelentsek.

Kelt Kaposvár, 1898. év június hó 10.

NAGY JÁNOS
kir. bir. végrehajtó

készpénzben, illetve az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Együttal az 1881. évi LX. t. cz. 111. §-ának rendelkezéséhez képest felhivatnak mindazok kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételarából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdetéig alulírt bir. végrehajtónál egy példányban írásban adják be, vagy addig szóval bejelentsek.

Kaposvár, 1898. év június hó 15-én.

NAGY JÁNOS
kir. bir. végrehajtó.

1584. sz.
1898. tkv.

Árverési hirdeteményi kivonat.

A tabi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Kellér Ignác és társa, végrehajtóának Seidl József végrehajtást szenvedő elleni 30 frt 80 kr. tőkekövetelés, ugy 145 frt hátralékos kamat és jár. iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék a tabi kir. jbiróság területén lévő Karad község határában fekvő a karádi 584. sz. tjtvtben végrehajtást szenvedő tulajdonátul A. I. alatt felvett zsellérbirtokra 250 frtban a karádi 775. sz. tjtvtben A. I. a felvett 1/8 telekre 250 frtban és a karádi 1092. sz. tjtvtben 80 % hrsz. alatt felvett szőlő, szántó és kaszálóból a császárhegyen végrehajtást szenvedő hitetőségre vagyis ezennel megállapított kikiállási árban elrendelte az árverést és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1896. évi augusztus hó 24-ik napjának délelőtti 10 órákor Karad község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiállási árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 25 frt, 25 frtot és 14 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt m. kir. I. M. rend. 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Tab, 1898. április 20-án.

A kir. jbiróság tkvi. hatóság.

BAJÓTI
kir. aljbíró.

Reinprecht Budai Fiume szálloda

ezelőtt Corsó szálloda Budapest II. ker. fő-ut.)

Ujonnán átalakított és dusan berendezett vendégszobák. Éttermek és kávéházi helyiségek a legnagyobb kényelemmel berendezve, francia és magyar konyha, kitűnő eredeti hamisítatlan borok, kőbányai részvény serfözde sör, — legjutányosabb árak.

Figyelmes kiszolgálás.

Megnyittatott f. év május 1-én.

Tisztelettel
Reinprecht szálloda
tulajdonos.

2—3

ALFA SEPARATOR (RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG)
ezelőtt **Pfannhauser & Co.**
ALFA SEPARATOROK (LEFÖLŐZŐ-GÉPEK)
MINDENMŰ TEJGAZDASÁGI ESZKÖZÖK.
Tejgazdasági telepek teljes felszerelése.
* **BUDAPEST** *
VII. ERZSÉBET-KÖRÚT 45.
(ROYAL SZÁLLODA)

919.

98. sz.

Hirdetemény,

Somogy Nagy-Bajom község közhirre teszi, hogy egy 25 méter hosszú, 13 méter széles 1 emeletes községházat akar építeni, melyben alant 8 esetleg 9 helyiségben az összes hivatalok elhelyezhetők legyenek, az emeleten pedig ugyan annyi helyiségben a jegyzői lakás leendő.

Ezen építkezéshez alkalmas terv és költségvetés beadására oly figyelemzetéssel hirdet pályázatot a község előjárósága, hogy az 1898 évi augusztus 15-ig beadandó tervek és költségjegyzékek nem lesznek díjazva.

Nagy-Bajom, 1898. június hó 12-én.

Kacsóh Pál,
jegyző.

Vajda György,
bíró.

1002. sz.
1898. v. h.

Arverési hirdetemény.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a székesfehérvári kir. járásbíró által VI. 103/1898. sz. végzéssel Krausz Berta székesfehérvári lakos végrehajtó javára Lengyel József kaposvári lakos ellen 200 frt tőkekövetelés és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 421 frt becsült butorok, háziesszközök, ágyneműek értéktárgyakból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a kaposvári kir. járásbíró VII/81. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a még hátr. köv. kielég. végett a helyszínen vagyis Kaposvárott leendő eszközölésére 1898. évi július hó 1-napjának délután 4 órája határidőül kitűzték és ehhez a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára

Hirdetések
jutányos áron felvétetnek a lap kiadóhivatalában.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy 15 év óta fennálló gépműszaki üzletemben sikerült javításaimmal eddig több mint

25 garnitur gőzcséplő-gépet

menteltem meg a becseréléstől.

Amennyiben minden nagyobb hírnévnek örvendő gyárral összekötetésben van, netalán új gépvásárlásnál a legnagyobb bizalommal fordulhat a nagyérdemű közönség hozzám s ígérem, hogy szakképzettségem által oda törekszem, hogy teljes megelégedését kiérdemeljem.

Jó karban álló, kijavított gépek nálam is vannak raktáron; ez időben 2 drb. négy-, 1 drb. hat-, 2 drb. nyolcz- és 1 drb. tizenégylőeresű és többféle járgányos gőzcséplőgéppel rendelkezem, melyek jutányos áron el is adtnak.

Avult gőzcséplőgépek és varrógépek általam mindenkor becseréltetnek.

Elvállalok mindennemű gép-javítást, új tüzszerények készítését, esztérgálásokat, malomberendezéseket és rézöntést, nemkülömben, ha géptengely már egész laposra elkopott, saját találmányom szerint megacézólozom, miáltal az új tengelynél is tovább tart.

Varró-gép javítást szintén jóállás mellett jutányos áron végezek. Ujakat 25 frttal feljebb árusítok.

Minden néven nevezendő épület vasalást önmagam készítek. mely munkámért bátran vállalom felelősséget is!

Miután jelenleg is folytonosan érkeznek különböző panaszkok a házáló kontár-gépjavitók munkái ellen, főleg saját érdekében óva intem t. közönséget, hogy azoktól tartózkodjék.

Becsés megrendeléseit bizalommal kérve maradtam teljes tisztelettel

13—30

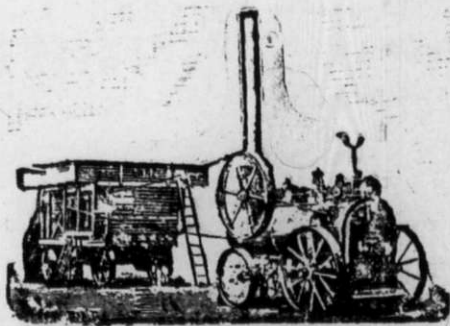
Pozsgay Sándor,
műgyetemi okl. gépész és műlakatos
Fő-utca, 53. szám.

Drössler Károly

cs. és k. szab. gazdasági gépgyár, vas- és ércöntőde

Budapest, VI. kerület Váci-körút 59. szám.

Alapítatott:

1866-ban.

Ajánlja saját gyártmányu legkitünőbb, kivitelű szabadalmazott gőzcséplőkészleteit melyek a magyar gazdasági viszonyoknak legcél-szerűbben megfelelnek és az összes gazdaságba vágó gépeit.

Kizárólagos képviselőség Magyarország részére.

LANZ HENRIK manchesteri cégtől,

mely elismert legnagyobb és legjelentékenyebb gyár gőzmozdonyok és cséplőgépekben; utóbbiak háromszori légtisztításra berendezve.

Ezen készletek minden eddigi versenyéplésnél az összes versengő belföldi és angol gyártmányokat legmagasabb kitüntetéssel legyőzték.

Ezek tehát a világ legjobb gőzcséplőkészletei.

5—9

Képes árjegyzékkel
bérmentve, felvilágosítással készséggel szolgálunk.

Csak
fiatal
embereket

érdekelhet tudni, hogy a
párisi Dr. BOITON

Injectio Oriental

már néhány napi használat után el-
mulasztja még a legrégibb bán'al-
makat is, fő'isleges tehát santal
olaj vagy copaiva balzsammal kísé-
relezn, mert ezek csak a gyomrot
rontják és a bajt nem gyógyítják meg.
1 üveg Boiton Injectio ára 1 forint.

Magyarországi főraktár:

Zoltán Béla gyógyszer-tára
BUDAPEST.

V, Nagykorona-utca 23. (Széchenyi-tér sarkán.)
Kapható minden nagyobb gyógyszer-
tárban.

Postai megrendelések czime:
Zoltán gyógyszer-tár Budapest.

Főraktár Kaposvárott

BABÓCHAY KÁLMÁN
gyógyszertárában